

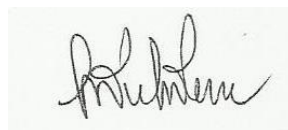
การเขียนบทความทางวิชาการ/บทความวิจัย:
วิธีการเขียนงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

องค์ความรู้จากการจัดการความรู้
การจัดทำคู่มือการเขียนบทความทางวิชาการ/บทความวิจัย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

การจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่ง
กระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึง
ความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษา
มีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด

คู่มือการเขียนบทความวิจัย/วิชาการเล่มนี้ เกิดจากการจัดการความรู้ของคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยข้อมูลที่บรรจุไว้ในข้อมูลเล่มนี้ จะเน้นหนักไปที่การเตรียม
ข้อมูล และเทคนิคที่สำคัญต่างๆ ของการเขียนบทความวิจัย/วิชาการ ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้ที่มี
ความสนใจในการเขียนบทความวิจัย/วิชาการไม่มากนักน้อย

คู่มือการเขียนบทความวิจัย/วิชาการเล่มนี้จะเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด เมื่ออาจารย์ได้เปิดอ่านศึกษา
และปฏิบัติตาม เพื่อให้ความมุ่งหวังที่จะพัฒนาตนเองในด้านวิชาการเป็นไปตามที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้ทุก
ประการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณ เทียมเดช)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
โครงสร้างของต้นฉบับบทความที่มาตรฐานและใช้ทั่วไป	3
วิธีการที่ควรตระหนักอยู่เสมอเกี่ยวกับแต่ละหน้าที่เขียน	3
หลักการสำคัญ	4
ขั้นตอนการกำหนดจุดเด่นของงาน	6
การเริ่มต้นในการเขียนบทความ	7
การกำหนดชื่อตาราง กราฟ รูปภาพ	8
วิธีการวิเคราะห์และตีความพร้อมอภิปรายผล	9
การเสนอผลโดยมีกราฟประกอบ	10
การตอบโต้ข้อคิดเห็นของผู้อ่าน	11
วิธีการเตรียมต้นฉบับ	12
ขั้นตอนการลงตีพิมพ์บทความทางวิชาการในวารสาร	20
ภาคผนวก ก (รายชื่ออาจารย์ที่เข้าร่วมสัมมนาการจัดการความรู้)	21

โครงสร้างของต้นฉบับบทความที่มาตรฐานและใช้ทั่วไป

- ชื่อ เรื่อง (Title)
- ชื่อ ผู้เขียน (Authors)
- บทนำ (ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา) (Introduction)(2ps)
- แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Theoretical background)(2ps)
- พื้นที่ศึกษา ข้อมูลและระเบียบวิธีการวิจัย (Study site, data and research methodology: Data and Method)(2ps)
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล (Results and discussion)(10-13ps)
- สรุปและข้อเสนอแนะ (Conclusion)(1.5ps)
- จำนวนหน้าระหว่าง 15 – 25 หน้า

โครงสร้างของแต่ละหน้า

- ต้องมีย่อหน้า ประมาณ สอง หรือ สามย่อหน้าต่อหนึ่งหน้า
- ควรอ้างอิงประมาณ ย่อหน้าละ สอง หรือ สาม แห่ง
- เขียนด้วยสำนวนภาษาสารคดี
- สรุปและข้อเสนอแนะ ควรเขียนแบบร้อยแก้ว มีนิยามแยกเป็นข้อๆ (แต่ขึ้นอยู่กับรูปแบบของวารสาร)

วิธีการที่ควรตระหนักอยู่เสมอเกี่ยวกับแต่ละหน้าที่เขียน

- หนึ่งหน้าควรมีประมาณ 2 หรือ 3 ย่อหน้าเท่านั้น
- ในแต่ละย่อหน้าควรมีอ้างอิง ปรากฏประมาณ 2 – 4 แห่ง เพราะชี้ให้เห็นว่าเรามีความรู้ที่อ้างอิงได้ ในประเด็นที่เราเขียน เป็นผลดีต่อเราที่แสดงถึงการเป็นผู้มีความรู้ มิใช่เขียนตามจินตนาการเอง
- การอ้างอิงไม่ควรซ้ำในหน้าเดียวกัน
- หากเป็นทฤษฎีที่อมตะ หรือ แนวคิดอมตะ ปีโบราณได้

- หากเป็นงานวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางสังคมศาสตร์จะนิยมอ้างภายในหนึ่งทศวรรษ หรือ 10 ปี
- ให้ใช้สำนวนภาษาสารคดี

หลักการสำคัญ

- เราสื่อความหมายกับคน 3 คน คน 3 คนนี้เป็นผู้กำหนดชะตาในการเผยแพร่
- คนแรกสำคัญที่สุด อ่านบทความของเราก่อนส่งให้กัลยาณมิตรในศาสตร์เดียวกับเราตรวจสอบเนื้อหา ความครอบคลุม ความถูกต้อง ฯลฯ หรือ โยนลงตะกร้า คือ บรรณาธิการของวารสาร
- คนที่สองคือ กัลยาณมิตรที่เป็นผู้อ่านนิรนามซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์นั้นๆและทำการวิจัยในเรื่องที่เราจะส่งไป ส่วนมากจะ 4 คน
- คนที่สามคือ ผู้อ่านที่เป็นนักวิชาการ นักวิจัย ในศาสตร์และ/หรือทำวิจัยในประเด็นที่เราชำนาญ เชี่ยวชาญ ผู้ซึ่งถือว่าเป็นคู่แข่งของเรา และเราเชื่อว่าเขาต้องอ่าน พร้อมกับงานของเราไปอ้างอิง หรือ ทำวิจัยต่อยอด
- เลือกความชำนาญให้กับตนเอง โดยการพิจารณาวารสาร วารสารจะเป็นสิ่งที่ชี้ให้เราทราบว่าผู้อ่านเป็นใคร บรรณาธิการคือใคร “เราจะสื่อให้คนที่คัดสรรอ่าน เราต้องสื่ออย่างไร” เราคือนักขาย นักสื่อความหมายทางวิชาการ
- เลือกวารสาร โดยการกำหนด อันดับของ Impact Factor
- Impact Factor อาจแบ่งเป็น อันดับ เช่น ก. ข. ค. ฯลฯ
- Impact Factor คือ การยอมรับอ้างอิงของผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น หากเป็นด้านการแพทย์ วิทยาศาสตร์ จะมีผลไปสู่การประดิษฐ์และพัฒนานวัตกรรม/เทคโนโลยี
- ทำการศึกษาในประเด็นที่เราชำนาญที่สุด เชี่ยวชาญที่สุด รู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้งในทฤษฎี ตลอดจนทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำกรวิเคราะห์
- เมื่อเราชำนาญในเรื่องนั้น ติดตามวารสารเฉพาะทางมาตลอด เราจะทราบว่าประเด็นใดและเรื่องใด กำลังเป็นที่สนใจ (Hot Issue) จึงควรเลือกทำวิจัยและเขียนบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ บทความของเรื่อง ที่ทันสมัยจะมีโอกาสได้รับการตีพิมพ์สูง
- “หากอ่านวารสารนั้นประจำ เราจะทราบวิธีการสื่อความหมาย รูปแบบการเขียน ขั้นตอนการเรียงลำดับหัวข้อและประเด็นที่จะนำเสนอ คำหลัก ภาษาเฉพาะทาง ฯลฯ ลีลาการเขียนจะซึมซับจากการอ่าน”

หลักสำคัญในการเลือกเรื่องและประเด็นที่จะเขียน

- ทุกว่าสารจะกำหนดกรอบประเด็นเรื่อง (Theme) เอาไว้ เราควรใช้หลักการนี้เป็นพื้นฐานในการกำหนดประเด็นวิจัย และคำถามวิจัย “ก่อนเขียนต้องกำหนดวารสารไว้ล่วงหน้า”
- ควรกำหนดวารสารที่จะส่งบทความไปตีพิมพ์ไว้ล่วงหน้าก่อนทำวิจัย ยกตัวอย่างเช่น เราจะทำเรื่อง “ผลกระทบของการย้ายถิ่นออกจากชนบทสู่เมืองกับการใช้ที่ดิน ณ. ถิ่นต้นทาง” เราต้องเตรียมไว้แล้วว่าส่งประเด็นอะไร มีคำถามวิจัยอย่างไร ไปตีพิมพ์ที่ไหน และภายในช่วงเวลาใด

การเริ่มต้นในการวางประเด็นสำคัญของเนื้อหา

- พิจารณาถึงจุดเด่นของงานที่เราต้องการตีพิมพ์ เช่น ผลของการค้นพบที่ไม่เคยพบมาก่อน หรือ เราตรวจสอบ พิสูจน์ ทดลอง ค้นหาความจริงที่เป็นองค์ความรู้ (State of The Arts) ประเด็นที่เป็นที่โต้แย้งในขณะนั้น
- หรือ เราใช้วิธีวิทยาการวิจัยที่ใหม่กว่า (ที่ถูกต้องกระบวนการวิจัยตามระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์-Scientific Method) ทั้งในด้านที่ไม่ยุ่งยากแต่ให้ผลลัพธ์ที่น่าเชื่อถือสูง บรรณาธิการวารสารอ่านแล้วเข้าใจ ผู้อ่านนิรนามอ่านต้องเข้าใจ
- ใช้ดัชนีวัด (Index) ในประเด็นที่คนอื่นเคยตีพิมพ์ได้ถูกต้องมากกว่า เป็นตัวชี้วัดสากล วิธีการสร้างดัชนีมีความน่าเชื่อถือ มีข้อมูลครบ ไม่มีข้อจำกัดใดๆ

การเริ่มต้นวางประเด็นสำคัญของเนื้อหา

- ได้ผลการวิจัยที่ต่างจากเดิมอย่างเชื่อถือได้ (แม้ว่าจะใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบเดียวกัน) แต่ผลการตรวจสอบ พิสูจน์ ค้นคว้า และวิเคราะห์มีจุดโดดเด่นมาก คือ ทันสมัยมากกว่า สอดคล้องกับสถานการณ์ในยุคนี้
- ใช้ข้อมูลที่ทันสมัยกว่า หากเป็นการวิจัยในเชิงปริมาณที่ใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการสำรวจต้องมีการเป็นตัวแทนที่เชื่อถือได้มากกว่า
- วิธีการประมาณค่าถูกต้องตามหลักวิชาการ การตีความและอภิปรายผลถูกต้องตามหลักการในศาสตร์นั้นๆ
- หากเป็นการวิจัยในเชิงคุณภาพ หน่วยสังคมที่ศึกษา (ชุมชนหรือคน) ต้องมีลักษณะโดดเด่นที่สุดที่สามารถนำไปสู่การตอบคำถามวิจัย ผู้รู้ที่เป็นผู้ให้ข้อมูล(ชุมชนหรือคน) ต้องเป็นผู้ที่รู้จักจริงในสิ่งทำงานวิจัยในเชิงคุณภาพนั้นๆ

- ข้อค้นพบขัดแย้งกับทฤษฎีในศาสตร์นั้น หรือ ผลการวิจัยของนักวิชาการที่มีชื่อเสียงในสาขาฯ แต่ของเราดีกว่า ทั้งวิธีวิทยาและข้อมูล (ต้องกล้าเขียนประเด็นนี้ลงในบทความ)

ขั้นตอนการกำหนดจุดเด่นของงาน

- แยกออกเป็นหัวข้อย่อยที่โดดเด่นจริงๆ ไม่ควรเกิน 3 ข้อ เช่น ข้อค้นพบ วิธีวิทยาการวิจัย ฯลฯ แล้วเลือกออกมาเพียง 2 ข้อ ที่เราคิดว่าเด่นที่สุดและพร้อมที่จะขายผ่านกระบวนการสื่อสารให้เพื่อนในวงวิชาการที่อยู่ในศาสตร์เดียวกันกับเราได้ทราบ จุดโดดเด่นนี้มีกนิยมเอามาตั้งเป็นหัวข้อบทความ “ชื่อเรื่อง” เช่น “อิทธิพลโครงข่ายสังคมของวัยรุ่นต่อการลดโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร”
- หากเป็นเชิงปริมาณ ได้แก่ ข้อค้นพบใหม่ การออกแบบวิจัย วิธีการพิสูจน์และการประมาณค่า & สถิติที่ใช้ ฯลฯ
- หากเป็นเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อค้นพบใหม่ที่ให้รายละเอียดสามารถขยายองค์ความรู้ในเรื่องที่ศึกษาได้ชัดเจนและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น บริบทสังคม วัฒนธรรมเด่นเฉพาะ วัฒนธรรมกลุ่มย่อย ขนบธรรมเนียม & ประเพณี ที่มีอัตลักษณ์ผู้อื่นยังค้นหาไม่พบ
- วางแนวทางที่จะนำเสนอจุดเด่นนั้นๆอย่างไร เช่น หากเป็นเชิงปริมาณต้องคิดก่อนในเรื่องการทำตาราง จะใช้กี่ตาราง ต้องสอดคล้องกับวารสาร การเสนอด้วยกราฟ จะใช้กราฟแบบใดบ้าง กี่กราฟ ต้องมีแผนผัง (Diagram) หรือไม่
- หากเป็นเชิงคุณภาพต้อง กำหนดประเด็นที่จะเสนอ เช่น คำตอบที่เป็นคำอธิบายอย่างละเอียด ประโยค วลี (Quotations) ก็ครั้ง รูปภาพ แผนที่ แผนผัง ฯลฯ ก็รูป ก็แผนผัง
- กำหนดประเด็นสำคัญให้ชัดเจนว่า ในแต่ละตาราง กราฟ รูปภาพ แผนผัง ฯลฯ จะอธิบายอะไรเพื่อให้บรรณาธิการ ผู้อ่านนิรนาม และผู้อ่านในศาสตร์ของเราได้เข้าใจ
- ข้อค้นพบที่แสดงในตาราง กราฟ หรือ รูปภาพ สอดคล้องกับทฤษฎี วรรณกรรม ที่ผ่านมาอย่างไร หากขัดแย้ง ชี้ให้เห็นถึงประเด็นที่ขัดแย้งนั้นๆอย่างชัดเจน
- กำหนดบทความอ้างอิงเอาไว้ได้ร่างของ ตาราง กราฟ หรือ รูปภาพ แผนผัง ฯลฯ ที่เราจะนำเสนอ ทั้งในด้านที่คล้ายกัน และด้านที่โต้แย้ง

การกำหนดจุดเด่นข้อค้นพบ

- ในประเด็นของความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาต้องหาพื้นที่เพื่อระบุงานของเราเป็นหนึ่งงานที่กำลังเป็นที่นิยมในขณะนี้ อ้างอิง งานคนอื่นๆที่เคยตีพิมพ์ในช่วงระยะหนึ่ง หรือ สองปี ที่ผ่านมา
- เน้นความจำเป็นที่ต้องทำการวิจัยเรื่องนี้ให้ชัดเจน ประเด็นนี้ไม่ใช่ประโยชน์ของงาน แต่เป็นความจำเป็นที่ต้องค้นคว้าเพราะยังมีข้อค้นพบที่โต้แย้งในหลายบริบทที่ต่างกัน หรือ มีการค้นคว้าในประเด็นนี้น้อย หรือต้องการพัฒนาสิ่งใหม่ๆขึ้นมา ฯลฯ
- ตรวจสอบว่าประเด็นที่เราค้นคว้ามักมีคนทำวิจัยในช่วง ห้า หรือ สิบปีมานี้ไม่มากนักแต่สังคมมีพลวัต จึงควรมีการตรวจสอบและวิเคราะห์เพื่อติดตาม พร้อมกับอธิบายถึงประโยชน์ของข้อค้นพบทั้งในด้านการวิจัยบริสุทธิ์(R&D หรือ R for D) การวิจัยประยุกต์ การทดลอง ที่มั่นใจว่าผลการวิจัยจะมีผลต่อการออกมาตรการทางสังคม กฎหมาย ฯลฯ

การเริ่มต้นในการเขียนบทความ

- หากเขียนจากการย่อรายงานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว ให้เริ่มต้นดังนี้ (หากตั้งใจจะเขียนก่อนวิเคราะห์ข้อมูลให้เริ่มต้นจากบทนำหรือความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาก่อน)
- เขียนบทสรุปและการอภิปรายผล เป็นอันดับแรก หากเป็นเชิงปริมาณควรเน้นที่ ขนาดของความสัมพันธ์ (Effect size) ที่สอดคล้อง คล้ายกับ เหมือนกับ หรือ โต้แย้งจากของผู้อื่น ต้องมีอ้างอิงเสมอ ยิ่งใหม่ หรือ มีคนทำน้อยยิ่งดี ต้องนำทฤษฎีวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาร้อย & มาผูก ในเนื้อหาส่วนนี้ด้วย
- ในการอ้างอิง ควรเรียงปีที่ตีพิมพ์จากน้อยไปหามาก เช่น (Entwisle 2005; Knodel 1978; Rindfuss 1960; Sawangdee 1997) เพราะต้องชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าของประเด็นนั้นๆอย่างต่อเนื่อง
- หากเป็นเชิงคุณภาพ ควรเน้นในข้อค้นพบที่เด่นที่สุด เช่น บริบทของสังคม วัฒนธรรมหลัก วัฒนธรรมกลุ่มย่อย ผลของโครงสร้างสังคมต่อพฤติกรรมที่เราศึกษา ตรวจสอบ วิเคราะห์ ฯลฯ ต้องมีอ้างอิงเสมอ ยิ่งใหม่ หรือ มีคนทำน้อยยิ่งดี ต้องนำทฤษฎีวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาร้อย & มาผูก ในเนื้อหาส่วนนี้ด้วย
- ในการอ้างอิง ควรเรียงปีที่ตีพิมพ์จากน้อยไปหามาก เช่น (Entwisle 2005; Knodel 1978; Rindfuss 1960; Sawangdee 1997) เพราะต้องชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าของประเด็นนั้นๆอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรอ้างแบบ “อ้างอิงใน.....”
- เขียนบทคัดย่อเป็นลำดับที่สอง ใช้หลักการเช่นเดียวกันกับที่กำหนดไว้ในวารสารที่เราเลือก เขียนให้ครบทุกประเด็นเด่นที่เราต้องการนำเสนอ
- บทคัดย่อจะเขียนเพื่อเน้นเฉพาะผลการวิจัยที่ค้นพบเท่านั้น จะไม่เน้นวิธีวิจัย
- ส่วนมากจะเริ่มต้นแบบนี้: การวิจัยนี้ตรวจสอบ..ค้นหา..พิสูจน์..อะไร...ด้วยข้อมูลแบบไหน..เมื่อไหร่..ผลการวิจัยพบว่าประเด็นตรงนี้หากเป็นเชิงปริมาณควรเน้นผลที่เด่นที่สุดที่ได้จากการประมาณค่า ต้องเป็นประเด็นที่สื่อถึงหัวข้อบทความเพราะถือว่าเป็นจุดขาย จุดโดดเด่นที่สุด ไม่ควรนำเสนอสถิติเชิงพรรณนา หากเป็นเชิงคุณภาพ ต้องเน้นผลการวิจัยที่เด่นเช่นกันและต้องเป็นประเด็นที่สื่อถึงข้อความเช่นกัน

- ในบทคัดย่อต้องมีคำหลักๆในเรื่องที่ค้นคว้าปรากฏด้วย
- เขียนบทนำ หรือ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา รวมทั้งวัตถุประสงค์และตามด้วยแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเป็นลำดับที่สาม ส่วนนี้ต้องเกริ่นถึงทฤษฎีหลักที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อด้วย ร้อยเข้ากับคำถามวิจัย (โจทย์วิจัย) ต้องระบุความจำเป็นที่ต้องทำให้ชัดเจน อาจเน้นประเด็นด้านความคลุมเครือของข้อค้นพบที่ผ่านมา เพราะข้อมูล การสร้างตัวชี้วัดไม่ถูกต้องที่สุด ข้อโต้แย้ง ฯลฯ ตรงนี้อาจนำตารางข้อมูล หรือ กราฟมาช่วย เพื่อให้เห็นความรุนแรงของปัญหา หรือการเปลี่ยนแปลงตามเวลา แล้วโยนต่อไปถึงวัตถุประสงค์การวิจัย
- วัตถุประสงค์การวิจัย ต้องชัดเจนว่า ตรวจสอบ พิสูจน์ ค้นหา วิเคราะห์ อะไร
- เขียนวิธีวิทยาการวิจัย เป็นอันดับที่สี่ หากเป็นการวิจัยในเชิงปริมาณต้องเน้นแหล่งข้อมูล ลักษณะข้อมูล ขนาดตัวอย่างและการเป็นตัวแทน วิธีการสร้างตัวชี้วัด พร้อมกับการอธิบายถึงระดับการวัดของตัวแปร ฯลฯ จะเขียนถึงประเด็นใดบ้างต้องดูจากบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารนั้นมาก่อน ดูจากฉบับล่าสุด
- การจัดทำบรรณานุกรม เป็นอันดับที่ห้า ต้องสอดคล้องกับที่กำหนดในวารสาร และต้องมีครบตามที่อ้างอิงไว้ในเนื้อหาและกล่าวถึง
- การเขียนกิตติกรรมประกาศ เขียนหลังสุด
- การจัดตาราง กราฟ รูปภาพ ให้กลมกลืนกับการนำเสนอในแต่ละประเด็น

การกำหนดชื่อตาราง กราฟ รูปภาพ

- พิจารณาตามบทความที่ผู้อื่นเคยตีพิมพ์ในวารสารนี้ล่าสุด หรือหากมีการกำหนดตัวอย่างไว้ให้นำเสนอตามนั้น
- วิธีการสร้างดัชนี ต้องแสดงสูตรให้ชัดเจน จำแนกย่อยออกเป็นรายตัว ให้สอดคล้องกับตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์
- ขั้นตอนการวางผังการเขียนบทวิเคราะห์และอภิปรายผล
- กำหนดเป็นประเด็นรายหัวข้อ ตามคำถามวิจัย ที่ชี้ให้เห็นประเด็นของหัวข้อนั้นแบบตรงๆ โดย ไม่ต้องใส่เลขหัวข้อ เพราะไม่นิยม แต่จะเน้น เป็น ตัวดำโต เช่น: **ผลของโครงสร้างครอบครัวต่อการย้ายถิ่น** พรรณนาประเด็นนี้ให้กระชับหลังจากนั้นกำหนดเป็นหัวข้อรองลงไปทั้งหมดนี้ เช่น
 - โครงสร้างครอบครัวขยาย
 - โครงสร้างครอบครัวเดี่ยว
 - เครือข่ายสังคมกับการเลือกถิ่นปลายทาง

- กำหนดตารางผลทางสถิติ กราฟ รูปภาพ แล้วอภิปรายผล เช่น อาจใช้หลักการทางเศรษฐมิติ ที่พิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ในด้าน ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Cause and consequence model: causal relationship) การเพิ่มขึ้น ลดลง หรือ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆเกิดขึ้น

การร่างประเด็นสำคัญในการอภิปรายผล

- ควรเสนอผลในลักษณะการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับผลการค้นพบที่เคยตีพิมพ์มาก่อน
- สอดคล้อง ขัดแย้ง ฯลฯ
- ขัดแย้งกับ (อ้างอิง ชื่อ ปีที่พิมพ์) เพราะ ข้อมูล วิธีคำนวณ เหตุการณ์มีพลวัต โดยควรแตกประเด็นโต้แย้งและเปรียบเทียบเป็นรายชื่อ อาทิ 1..... 2..... 3..... 4.....

วิธีการวิเคราะห์และตีความพร้อมอภิปรายผล

- หากเป็นเชิงปริมาณต้องอ่านตาราง หรือดูกราฟที่สร้างขึ้นมาด้วยการใส่ใจมากๆในการคิด แล้ววิเคราะห์ แยกแยะตามความรู้ที่เคยอ่านพบในทฤษฎีและวรรณกรรมที่ผ่านมา ค้นหาคคุณค่าให้เจอ เขียนความเห็นของเราลงไปก่อนว่าเราพบอะไรบ้างเมื่ออ่านจากตารางนี้หรือจากกราฟ จาก รูปนี้ จะนิยมเขียนไว้ได้ตาราง หรือ ได้กราฟ ได้รูปไว้ก่อน หากเป็นเชิงคุณภาพต้องตีความปรากฏการณ์และหลักฐานที่นำทฤษฎีมาเทียบออกมาให้ได้
- หลังจากนั้นพิจารณาด้วยการคิด วิเคราะห์ในใจอีกครั้งว่า ปรากฏการณ์ที่เห็นจากตารางนี้ จากกราฟนี้ หรือจากรูปนี้ เหมือน หรือคล้าย หรือ สอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ผ่านมาในบทความวรรณกรรมที่เราเขียนไว้ของใครบ้าง แล้วเขียนบรรยายไว้อีกโดยนำอ้างอิงมาใส่ไว้ด้วยทุกบทความที่สอดคล้อง
- แล้วพิจารณาอีกว่าแตกต่าง ขัดแย้ง ไม่สอดคล้องกับใครบ้าง เพราะอะไร หาความต่างให้พบแล้วเขียนบรรยายพร้อมอ้างอิงคนที่ต่าง
- จากนั้นค่อยเขียนเรียบเรียงด้วยภาษาสารคดีให้สื่ออย่างเข้าใจ

วิธีการเขียนเพื่อบรรยายตาราง

- ให้เขียนแบบจัดตารางไว้ตรงกลางหน้า (Sandwich)
- เขียนบรรยายมาก่อนแล้วระบุตารางต่อไปนี้
- แล้วอธิบายต่อว่า จากตารางข้างต้น พบปรากฏการณ์อะไรอีกบ้าง

- ในหนึ่งหน้า ไม่ควรมีตารางมากเกินไปสองตาราง
- ในหนึ่งหน้าไม่ควรมีกราฟ หรือรูป เกิน สอง กราฟ หรือ รูป

การเสนอผลโดยมีกราฟประกอบ

- ปัจจุบันนิยมมาก
- การใช้กราฟแท่ง เพื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ให้เห็นระดับสูง & ต่ำ ดีความตามความต่างระหว่างแท่งที่เปรียบเทียบ
- กราฟวงกลมต้องการเน้น Segment การ Share
- การใช้กราฟเส้นเพื่อชี้ให้เห็นแนวโน้มของการเคลื่อนไหว (Trend) ที่เน้นแบบแผน (Pattern) ทิศทางของการเพิ่มขึ้น หรือ ลดลง ของตัวแปรตาม เมื่อตัวแปรอิสระเปลี่ยนไป หรือ เวลาเพิ่มขึ้น
- การใช้กราฟเส้นควรเน้นที่การเปรียบเทียบสองเส้น พิจารณาที่ความห่าง ความชัน ความแคบ ความเหมือน ความเร็ว
- ไม่ควรแสดงเกินสามเส้น หากมากจะมั่วทำให้เข้าใจยาก บรรณาธิการบางฉบับจะไม่อ่านเลยเมื่อพลิกดูและเห็นกราฟมั่ว โยนทิ้งทันที

การนำเสนอโดยใช้กราฟประกอบ

- กราฟเส้นทุกเส้นต้องมี สัญลักษณ์ย่อ แสดงไว้ ต้องสอดคล้องกับรูปแบบที่วารสารกำหนดไว้
- กราฟวงกลม นิยมใช้น้อยมาก
- ปัจจุบันการวิจัยในเชิงปริมาณที่เน้นการประมาณค่า นิยมเสนอผลการจำลองเหตุการณ์ (Simulation) โดยใช้กราฟแท่ง และ กราฟเส้น

หลักการเขียนวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงข้ามประเด็น

- ควรเชื่อมโยงจากประเด็นหนึ่ง ไปอีกประเด็นหนึ่งให้สอดคล้องกัน ไม่ควรข้าม หรือ วนไปวนมา อธิบายให้จบในประเด็นนั้นๆ เพราะจะเป็นการเพิ่มความสำคัญว่าทุกประเด็นที่อภิปรายมีความสำคัญ สอดคล้องซึ่งกันและกัน ต้องมีอ้างอิงเสมอ

- การตั้งชื่อบทความ
- เน้นผลการวิจัยที่เด่นที่สุดในตัวบทวิเคราะห์ เพราะเป็นจุดดึงดูดความสนใจ ของบรรณาธิการ ผู้อ่าน นิรนาม และผู้อ่านบทความ
- เช่น ความต่างของความมั่งคั่งกับโอกาสต่อพัฒนาทางปัญญา
- หรือ ผลทางลบของการไม่ฝากครรภ์ต่อโอกาสการตายของทารก
- หรือ เน้นที่วิธีวิทยาการวิจัย เช่น สมการโครงสร้างของพลวัตรครอบครัวต่อวิกฤติทางการศึกษาของเด็กพิการ

การเข้าใจรูปแบบของวารสาร

- วิธีการเขียนอ้างอิง et al ตัวย่อ การวางตาราง การวางกราฟ รูปภาพ
- วิธีการเขียนบรรณานุกรม
- รูปแบบการส่งต้นฉบับ มีแสดงไว้ในเล่มวารสาร แต่ละวารสาร มีรูปแบบต่างกัน
- การใช้สัญลักษณ์ เช่น : ; ‘ }) ***] ฯลฯ ต้องสอดคล้องกับที่วารสารวางหลักเกณฑ์ไว้
- ขนาดอักษร ขนาดกระดาษ ฯลฯ ต้องตามวารสารกำหนด

การตอบโต้ข้อคิดเห็นของผู้อ่าน

- ตอบโต้เป็นรายข้อตามที่แต่ละคนให้ความเห็น ส่วนใหญ่จะ 4 คน ต้องแยกตอบทีละคน คนละแผ่น หากแก้ตามที่แนะนำ ต้องเขียนว่าแก้เป็นอย่างไร ปรากฏอยู่ในหน้าใดในต้นฉบับที่ส่งมาใหม่
- ไม่จำเป็นต้องแก้ตามเสมอไป แต่เราต้องมีเหตุผล หรือ มีอ้างอิงที่สามารถยืนยันได้ อายยอม หรือ ไม่ยอมก็ได้ขึ้นอยู่กับความรู้แจ้งของเรา สิ่งสำคัญคือเหตุผล
- การตอบโต้ให้ระบุตามประเด็น หรือ หัวข้อ แล้วแก้ลงในบทความ ระบุบรรทัดที่แก้ไข ระบุหน้าที่ ปรากฏใหม่ในต้นฉบับที่แก้ไขแล้วและส่งไปใหม่
- ให้ตระหนักว่าอธิบายให้ผู้เชี่ยวชาญในประเด็นที่เขาสั่งให้เราแก้ไขฟัง โดยผ่านบรรณาธิการวารสารที่เป็นคนกลาง โดยมารยาทบรรณาธิการจะชื่อผู้อ่านนิรนาม

วิธีการเตรียมต้นฉบับ

1. **ต้นฉบับพิมพ์เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้** องค์ประกอบต่าง ๆ ของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการให้จัดทำตามคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับนี้การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์และชื่อบัญญัติตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน ควรหลีกเลี่ยงการเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยโดยไม่จำเป็น กรณีจำเป็นให้เขียนคำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยในวงเล็บภาษาอังกฤษโดยคำแรกให้ขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ ส่วนอักษรและคำที่เหลือทั้งหมดให้พิมพ์ด้วยตัวพิมพ์เล็ก ยกเว้นชื่อเฉพาะทุกคำให้ขึ้นต้นด้วยพิมพ์ใหญ่ การปรากฏอยู่หลายที่ในบทความของศัพท์คำเดียวกันที่เป็นภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษให้ใช้คำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษเฉพาะครั้งแรก ครั้งต่อไปใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาไทยเท่านั้น บทนิพนธ์ส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาก่อน
2. **การพิมพ์** ให้จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word โดยจัดหน้ากระดาษ ขนาด A4(85x11 นิ้ว) ตั้งค่าหน้ากระดาษสำหรับการพิมพ์ห่างจากขอบกระดาษด้านบน 1.5 นิ้ว ด้านอื่น ๆ ด้านละ 1 นิ้ว (2.5 เซนติเมตร) จัดสองคอลัมน์ ใส่เลขหน้ากำกับทุกหน้า
3. **รูปแบบตัวอักษร** ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้แบบ Bowelle New ขนาดตัวอักษรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้ขนาดตัวอักษรอย่างเดียวกัน ดังนี้ ชื่อเรื่องขนาด 20 pt ชื่อผู้พิมพ์และหัวข้อหลักใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวหน้า หัวข้อรองใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวหน้า เนื้อความทุกส่วนใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวปกติ เียงบรรทัดแรกที่เป็นชื่อตำแหน่งทางวิชาการของผู้พิมพ์ และที่อยู่ใช้ตัวอักษรขนาด 12 pt. ตัวปกติ
4. **จำนวนหน้า** ความยาวของบทความไม่ควรเกิน 15 หน้า รวมตาราง รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง
5. **ตาราง รูปภาพ ภาพลายเส้น แผนภูมิ และกราฟ** (Tables, picture, figure, diagram and graph) ให้แทรกไว้ในเนื้อเรื่องอาจจัดทำเป็นขาวหรือดำหรือสีก็ได้ โดยให้ผู้พิมพ์คัดเลือกเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เรียงลำดับให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ชื่อตารางให้อยู่ด้านบนของตาราง ส่วนชื่อรูปภาพ แผนภูมิและกราฟ ให้อยู่ด้านล่างพร้อมทั้งคำอธิบายสั้น ๆ ที่สื่อความหมายได้สาระและครบถ้วน
6. **การส่งต้นฉบับ** ให้ผู้พิมพ์นำส่งต้นฉบับที่พิมพ์หน้าเดียว 1 ชุด และบันทึกลงใน CD 1 ชุด พร้อมระบุชื่อบทความและชื่อผู้พิมพ์ไว้บน CD ด้วย อาจนำส่งด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ ที่กองบรรณาธิการวารสาร มนุษยสังคมปริทัศน์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000 โทรศัพท์และโทรสาร 0-3249-3268

ประเภทของต้นฉบับ

1. **บทความวิจัย (Research articles)** เป็นการนำเสนอผลการวิจัยอาจเป็น Concept paper หรือผลงานวิจัยที่สำเร็จสมบูรณ์แล้วซึ่งผู้เขียนได้ดำเนินการด้วยตนเอง
 - 1.1 **ส่วนประกอบตอนต้น**
 - 1.1.1 **ชื่อเรื่อง (Title)** ควรสั้น กระชับ แสดงเป้าหมายหลักของการวิจัย ความยาวไม่ควรเกิน 100 ตัวอักษร ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนได้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษโดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก
 - 1.1.2 **ชื่อผู้พิมพ์ (Authors and co-authors)** ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษสำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ และชื่อหน่วยงานของผู้วิจัยที่ส่วนล่างหน้าแรก (กรณีเป็นนักศึกษาให้ระบุระดับการศึกษา สาขาวิชาและสถาบัน การศึกษา)
 - 1.1.3 **บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract)** ความยาวไม่เกินอย่างละ 300 คำ เป็นการย่อเนื้อความงานวิจัยทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ควรเขียนแบบสั้น และตรงประเด็น ระบุเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น (เขียนแบบ Indicative abstract) โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ
 - 1.1.4 **คำสำคัญ**
(Keywords) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกวิธีการวิจัยประเด็นที่วิจัย ผลการวิจัยสาขาวิชาที่ทำวิจัยการใช้ประโยชน์หรือสถานที่ทำวิจัย คำสำคัญนี้ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยให้ระบุไว้ท้ายบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

1.2 **เนื้อหาในบทความวิจัย** สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ ภาษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และอื่น ๆ ให้มีองค์ประกอบดังนี้

1.2.1 บทนำ

(Introduction) อธิบายถึงภูมิหลังความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเหตุผลของการทำวิจัย

1.2.2 **วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)** เป็นความเรียงเฉพาะประเด็นสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัย ที่ครอบคลุมแนวทางการทำวิจัยทั้งหมด

1.2.3 **สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis) (ถ้ามี)** เป็นความเรียงสมมติฐานเชิงพรรณนาหรือระบุความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

1.2.4 **ขอบเขตการวิจัย (Scope)** กำหนดกรอบความคิดการวิจัย (Conceptual framework) เป็นกรอบที่เป็นแนวทางการทำวิจัยด้านเนื้อหาสาระตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปรพื้นที่และระยะเวลาการวิจัย

1.2.5 **วิธีดำเนินการวิจัย (Research methodology)** ระบุแบบแผนการวิจัย เช่น สัมภาษณ์ การศึกษา เอกสาร ทดลอง และอื่น ๆ (Survey, documentary, experiment and etc.) และวิธีดำเนินการวิจัย

1) ประชากร

(Population) คุณลักษณะและจำนวนให้ครอบคลุมตัวแรกที่ศึกษาทั้งหมด

2) กลุ่มตัวอย่าง

(Sample) หลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง

3) เครื่องมือการวิจัย

(Research instrument) ชนิดของเครื่องมือ วิธีการสร้าง การทดลองใช้ (Tryout) และการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย

4) การเก็บรวบรวม

ข้อมูล (Data collection) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาการรวบรวมข้อมูล

5) การวิเคราะห์

ข้อมูล (Data analysis) (ถ้ามี) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.6 ผลการวิจัย

(Results) รายงานผลการวิจัยเฉพาะใจความสำคัญ ชัดเจน และตรงประเด็นจากผลการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ในการวิจัย โดยยึดแนวทางตามวัตถุประสงค์การวิจัย ควรอธิบายผลการวิจัยด้วยคำบรรยายเป็นหลัก ถ้ามีตัวแปรที่ศึกษาหรือตัวเลขมากให้นำเสนอเป็นรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ และกราฟ แทรกในเนื้อหาพร้อมอธิบายผลการวิจัยให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้น ๆ

1.2.7 **การอภิปรายผล การวิจัย (Discussion)** เป็นการแสดงความเห็นว่าผลการวิจัยสอดคล้องหรือแตกต่างจากวัตถุประสงค์ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ หรือผลงานวิจัยที่มีผู้รายงานไว้ก่อนอย่างไร เป็นเพราะเหตุผลใด มีหลักฐานทางทฤษฎีหรือผลงานวิจัยอะไรสนับสนุน

1.2.8 **สรุปผลการวิจัย (Conclusion)** เป็นการสรุปเฉพาะประเด็นสำคัญที่เกิดจากการทำวิจัย

1.2.9 **ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ (Suggestion)** นำเสนอผลการวิจัยที่เด่นชัดสมควรนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และแนวทางการทำวิจัยต่อไป

1.2.10 **กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements)** ให้ระบุสั้น ๆ ว่างานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรและบุคคลใด

1.2.11 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้นิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงในบทความวิจัยอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA citation style ดูรายละเอียด และตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อหาความและการอ้างอิงท้ายเล่มตามข้อ 3 และข้อ 4 และดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <http://hs.pbru.ac.th>

2. บทความทางวิชาการ (Review articles) เป็นบทความที่ผู้เขียนได้เรียงเรียงโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานแปล และผลงานจากประสบการณ์ของผู้เขียนหรือถ่ายทอดจากผู้อื่น มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ องค์ความรู้การเสนอความคิดเห็นที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทางวิชาการของสาขาต่าง ๆ

2.1 ส่วนประกอบต้น

2.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้เป็นภาษาไทยก่อน ใต้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษโดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก

2.1.2 ชื่อผู้เขียน (Authors and Co-authors) ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ และชื่อหน่วยงานของผู้วิจัยที่ส่วนล่างหน้าแรก (กรณีเป็นนักศึกษาให้ระบุระดับการศึกษา สาขาวิชาและสถาบัน การศึกษา)

2.1.3 สารสังเขป

(Summary) เป็นการย่อเนื้อหาของบทความทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยเขียนไม่เกินอย่างละ 300 คำ ให้ลำดับสารสังเขปภาษาไทยขึ้นก่อนตามสารสังเขปภาษาอังกฤษ

2.1.4 คำสำคัญ

(Keywords) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกวิธีการ สิ่งที่ศึกษา ผลการศึกษา การใช้ประโยชน์ และสถานที่ คำสำคัญให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.2 เนื้อหา (Main texts) ในบทความทางวิชาการมีองค์ประกอบ ดังนี้

2.2.1 บทนำ

(Introduction) กล่าวถึงความน่าสนใจของเรื่องที่น่าเสนอก่อนเข้าสู่เนื้อหา

2.2.2 เนื้อความ

(Content) ควรนำเสนอพัฒนาการของเรื่องได้อย่างน่าสนใจและเนื้อเรื่องมีเนื้อหาใหม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

2.2.3 สรุป (Conclusion) เป็นการย่อเฉพาะข้อมูลจากเนื้อความให้สั้น ได้เนื้อหาสาระของเนื้อความครบถ้วน

2.2.4 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้นิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงในบทความวิชาการอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA citation style ดูรายละเอียด และตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อหาความและการอ้างอิงท้ายเล่มตามข้อ 3 และข้อ 4 และดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <http://hs.pbru.ac.th>

3. การอ้างอิงในเนื้อหาจากข้อมูลหลายแหล่ง เช่น หนังสือ วารสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์

การอ้างอิงในเนื้อความเป็นการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อหา ให้ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author date in text citation) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์และหน้าที่อ้างอิงเอกสารไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความที่ต้องการอ้างอิง เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้น ดังนี้

3.1 การอ้างอิงชื่อบุคคล คนไทยให้ลงชื่อตัวและนามสกุล ส่วนชาวต่างประเทศให้ลงเฉพาะชื่อสกุล

ตัวอย่างการอ้างอิง

- ผู้แต่ง 1 คน

(ประอรณช โพรงมณีกุล, 2552, หน้า 9)

(Filley, 1975, p. 125)

- ผู้แต่ง 2 - 6 คน

(สุพรรณิ ไชยอำพร และศิรินทริพย์ อรุณเรือ, 2552, หน้า 63)

(วรพจน์ พรหมสตัยพรด, สงครามชัย ลีทองดี, นิพนธ์ มานะสถิตพงศ์, และวีระชัย ก้อนมณี, 2549, หน้า 54)

(Pneuman, & Bruehl, 1982, p. 81)

(Glass, McGraw, Smith, 1981, p. 81)

- ผู้แต่งมากกว่า 6 คน

(วิภา อุดมฉันท และคณะ, 2548, หน้า 72)

(Mitra, S., et al., 2007, p. 36)

3.2 ชื่อนิติบุคคล หน่วยงาน องค์กร ที่ทำเอกสารให้ระบุชื่อหน่วยงานตามที่ปรากฏ

ตัวอย่างการอ้างอิง

(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549, หน้า 18-20)

(Thai Engineering, 2008, p. 27)

4. เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงส่วนท้ายเล่ม โดยรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้นิพนธ์ได้ใช้อ้างอิงในเนื้อความ พร้อมจัดเรียงรายการเอกสารตามลำดับอักษรของผู้แต่ง และให้ใช้การอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association citation style) ดังนี้

- หนังสือ (Book)

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่

พิมพ์). สถานที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2545). การคิด

เชิงกลยุทธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ : ซัคเซสมี่เดีย.

Lewis, J.P. (2008). Mastering project

management : Applying

advanced concepts to system

thinking, control and evaluation,

resource allocation. New York :

McGraw-Hill.

- บทความจากหนังสือที่มีผู้เขียนเฉพาะบท (Book article or chapter)
รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อผู้

รวบรวมหรือบรรณาธิการ

(บรรณาธิการ), ชื่อหนังสือ (ครั้งที่

พิมพ์, หน้า).สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

พงษ์ทิพย์ สำราญจิตต์. (2548). ขวานาบราซิล

กับการปฏิรูปที่ดิน. ในอัจฉรา รักยุติธรรม

(บรรณาธิการ), ที่ดินและเสรีภาพ

(หน้า 72 – 81). กรุงเทพฯ : แบล็กลีด.

Jone, A.C. (2002). Saving standards. In F.

Schultz (Ed.), Annual editions :

Education 2002/2003. (29th ed.,

p. 82 – 83). Guiford : McGraw-Hill.

- บทความจากวารสารหรือนิตยสาร
(Journal or magazine article)

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร,

ปีที่ (ฉบับที่), หน้า.

ตัวอย่าง

ธาริณี เชาว์ศิลป์.(2541). ห้องสมุดกับคนพิการ.

วารสารสถาบันงา, 11(2), 17 – 18.

Rozas, C. (2007). The possibility of

justice : The work of Paulo Freire

and difference. *Studies in*

Philosophy and Education, 26(6),

561 – 569.

- บทความจากหนังสือพิมพ์ (Newspaper article)

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์, วัน เดือน). ชื่อบทความ.

ชื่อหนังสือพิมพ์, หน้า.

ตัวอย่าง

เสถียร วิริยะพรรณพงศา. (2551, 20 มีนาคม).

ย้อนรอยชื่อเสียงประธานวุฒิสภา.

คมชัดลึก, หน้า 4.

Dougherty, J. (2008, April 2). A photo

editing tool chest. *Bangkok Post*,

p.4.

- บทความจากฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ต (Article from an internet database)

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อเรื่อง. ค้นข้อมูล วัน

เดือน ปี, จาก URL.

ตัวอย่าง

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (ม.ป.ป.). **โรงแรมของประเทศจีน**. ค้นข้อมูล

24 เมษายน 2552, จาก www.thaifta.com.

[com/thaifta/Portals/0/File/ascn_sercn.doc](http://www.thaifta.com/thaifta/Portals/0/File/ascn_sercn.doc).

Collection Development Training for

Arizona Libraries. (2007).

Acquisition. Retrieved August 3,

2007, from <http://www.dlapr.lib.az.us/cdt.acquis.htm>.

- บทความจากสารานุกรม (Encyclopedia article)

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อ

สารานุกรม (เล่มที่, หน้า). สถานที่

พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

วิสุทธิ ไบไม้. (2546). การปฏิวัติทาง

พันธุกรรม. ใน สารานุกรมไทย

สำหรับเยาวชนโดยพระราช

ประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระ

พระเจ้าอยู่หัว (เล่มที่ 27, หน้า

266 – 299). กรุงเทพฯ : โครงการ

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน

โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระ

พระเจ้าอยู่หัว.

Pesmen, D. (1994). Organizational change.

In The social science

encyclopedia (pp. 581-598).

London : Boutledge.

- เอกสารจากฐานข้อมูลซีดีรอม
(CD-ROM document)

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร,
ปีที่(ฉบับที่) : เลขหน้า. (ชื่อฐานข้อมูล
ซีดีรอม, หมายเลขบทความ).

ตัวอย่าง

Malloy, H.L., & McMurray, P. (1995).

Conflict strategies and resolutions :

Peer conflict in an integrated early

childhood classroom. **Early**

Childhood Research Quarterly.

11(2) : 185 -202. (ERIC, No.

EJ529847)

- วิทยานิพนธ์ (Thesis)

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์.
วิทยานิพนธ์ปริญญา สาขาวิชา คณะ
สถาบัน.

ตัวอย่าง

ประอรนุช โปรงมณีกุล. (2543). การใช้

อินเทอร์เน็ตกับงานพัฒนา

ทรัพยากรสารสนเทศในห้องสมุด

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

(บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศ

ศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Wattana, Piyarat. (2004). Precipitation and

characterization of petroleum

asphaltenes. Thesis of Doctor of

Philosophy. University of Michigan.

ขั้นตอนการลงตีพิมพ์บทความทางวิชาการในวารสารมนุษยสังคมปริทัศน์

1. ศึกษาแบบการเขียนบทความวิชาการที่ลงในวารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ เช่น ลักษณะเนื้อหา แบบตัวอักษรและขนาด การวางย่อหน้า เป็นต้น
2. เขียนบทความใหม่ที่ไม่เคยลงที่ใดมาก่อนความยาวประมาณ 8-15 หน้ากระดาษ A4
3. วารสารมี 2 ฉบับ ๆ ละ ประมาณ 8 บทความ รายละเอียดมีดังนี้
 - 3.1 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม - มิถุนายน (โปรดส่งบทความภายในวันที่ 31 ตุลาคม)
 - 3.2 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม - ธันวาคม (โปรดส่งบทความภายในวันที่ 30 เมษายน)
4. ส่งบทความพร้อม CD ที่กองบรรณา-ธิการ (คุณละออง) ในสำนักงานคณะฯ หรือที่กองบรรณาธิการวารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
5. กองบรรณาธิการจะพิจารณา ติดต่อและส่งบทความให้ Peer Review (รศ./ดร. ตรงตามเนื้อหาบทความ) ใช้เวลาประมาณ 1-2 สัปดาห์
6. Peer Review อ่านบทความและให้ข้อเสนอแนะ ใช้เวลาประมาณ 1-3 สัปดาห์
7. บทความที่ Peer Review เห็นว่าเหมาะสมเท่านั้น จึงจะได้ลงในวารสาร
8. ถ้า Peer Review แนะนำให้แก้ไขประเด็นใด ผู้เขียนบทความดังกล่าวต้องแก้ไขให้เรียบร้อยในทุกประเด็น ซึ่งจะตรวจสอบโดยกองบรรณาธิการ
9. กองบรรณาธิการจะแจ้งความก้าวหน้าเกี่ยวกับบทความของเป็นระยะ ตามช่องทางที่ท่านแจ้ง
10. กองบรรณาธิการจะแจ้งผู้เขียน เมื่อบทความของท่านได้รับการอนุมัติให้ลงตีพิมพ์ในวารสาร (ตามช่องทางที่ท่านแนบมากับบทความ)
11. ถ้าบทความนั้นไม่ได้เขียนขอลงตีพิมพ์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษา ผู้เขียนบทความจะได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสมของบทความ รวมทั้งจะได้รับวารสารฉบับที่ลงบทความของท่าน จำนวน 3 เล่ม

ภาคผนวก ก
รายชื่ออาจารย์ที่เข้าร่วมสัมมนา การจัดการความรู้

1. อาจารย์เขมา แฉ่งฉายา	สาขาวิชา	ศิลปะและการออกแบบ
2. อ.มนรัตน์ สินทร์	สาขาวิชา	ภาษาจีน
3. อ.นันทพล ตาละลักษณ์	สาขาวิชา	ศิลปะและการออกแบบ
4. อ.วรรณัช นงนุช	สาขาวิชา	การท่องเที่ยวและโรงแรม
5. อ.พิเชษฐ พิณทอง	สาขาวิชา	รัฐประศาสตร์สนศาสตร์
6. อ.วัชระ เย็นเปรม	สาขาวิชา	ภาษาอังกฤษธุรกิจ
7. อ.ธีระศักดิ์ สุขสันติกมล	สาขาวิชา	สังคมศึกษา
8. อ.กรรณิการ์ ตาละลักษณ์	สาขาวิชา	ภาษาอังกฤษ คบ.
9. อ.จิระนันท์ โตสิน	สาขาวิชา	ดนตรีสากล
10. อ.สรไกร เรืองรุ่ง	สาขาวิชา	ศิลปศึกษา
11. อ.วีระชาติ ยงสวัสดิ์	สาขาวิชา	รัฐประศาสตร์สนศาสตร์
12. อ.สิริดา บุตรแขก	สาขาวิชา	ศิลปศึกษา
13. อ.ณัฐวดี สุวรรณช่าง	สาขาวิชา	การท่องเที่ยวและการโรงแรม
14. ผศ.ดร.สรिता บัวเขียว	สาขาวิชา	ภาษาอังกฤษ คบ.
15. ดร.พวงเพ็ญ สว่างใจ	สาขาวิชา	ภาษาไทย
16. อ.พิศาล ปานแก้ว	สาขาวิชา	ภาษาอังกฤษ คบ.
17. อ.ฐิตินันท์ ผิววิล	สาขาวิชา	สังคมศึกษา
18. อ.วรรณฉัตร มหานนท์	สาขาวิชา	ศิลปะและการออกแบบ
19. อ.สมบัติ ไชยรัช	สาขาวิชา	ดนตรีศึกษา
20. ผศ.ดร.สุทัศน์ นาคจัน	สาขาวิชา	ภาษาอังกฤษ คบ.